
ПРАВЕДНИКИ

Техан Іван Агапонович (1888-1951)
Техан Олена Федорівна (1900-1975)
Техан Марія Іванівна (1921-1989)
Техан Катерина Іванівна (1927-1992)

БРЯТОВАНІ

Тарнопольська Малка Давидівна (1920-1965)
Тарнопольський Геннадій Ігорович (1939)

Г.І. Тарнопольський

Молода сім'я – Ігор Семенович і Малка Давидівна Тарнопольські з дворічним сином Гаріком – жила на вул. Горького, 22. Малка Давидівна працювала на телефонній станції, Ігор Семенович, командир Червоної Армії, служив в штабі Київського військового округу. Відступаючи з військами з Києва, він заїхав додому і забрав дружину з сином. На військовій машині вони встигли переїхати через Дніпро. Після цього міст було підірвано. Разом з частиною, де служив Ігор Семенович, сім'я потрапила в оточення. Німці бомбили і розстрілювали впритул військових і мирне населення.

Тільки вночі, коли стихала стрілянина, можна було передихнути. Невдовзі Тарнопольські потрапили в полон і опинилися у фільтраційному таборі. Малка і син не були схожі на євреїв, і їх випустили з табору, де залишилися тільки військові, в тому числі Ігор Тарнопольський. Малка з Гаріком дісталася до Києва, де дізналася, що її батьки загинули в Бабиному Яру. Від її будинку залишилися одні руїни. Побоюючись за своє життя, сусіди веліли Малці негайно зникнути. Дочекавшись темноти, Малка пішла до своєї співробітниці по телефонній станції Марії Техан, яка жила на Подолі, на вул. Кожемяцькій, 20, з батьками – Іваном Агапоновичем, Оленою Федорівною – і сестрою Катериною. Господарі були вірними людьми, щирими християнами і оселили знедолених у себе. До будинку був прибудований сарай, з якого можна було через люк льюху потрапити до підвалу будинку. У цьому підвалі вони ховалися до самого визволення Києва. Сусіди по двору не знали, що сім'я Техан ховає євреїв. Ризик був величезний – на паркані подвір'я висіло оголошення: «За укриття жидів і комісарів – розстріл».

Іван Агапонович був інвалідом Першої світової війни. Він чоботарював, шив з шинельної тканини капці і валянки. Малка допомагала йому, а Маруся і Катя продавали взуття на Житньому базарі, їздили селами, міняли товари на продукти.

1942 року, під час чергової облави, поліцаї схопили на базарі Марію і відправили до Німеччини, звідки вона повернулася тільки після війни.

Після визволення Києва Малка з Гаріком виїхала до Челябінської області, де служив її чоловік. Йому вдалося втекти з табору, перейти лінію фронту і продовжити воювати з фашистами. До Києва вони повернулися вже з двома синами. Родини Тарнопольських і Теханів дружили багато років. Гарік – Геннадій Ігорович Тарнопольський – закінчив технікум, став інженером, створив сім'ю.

Всій сім'ї Теханів 2001 року посмертно присвоєно високе звання «Праведник Бабиного Яру»